

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

Члан 1.

У Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07), у члану 4. став 3. тачка 1) после речи: „прописа” додају се речи: „или другог акта”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) предаја добара на основу уговора о продаји са одложеним плаћањем којим је уговорено да се право располагања преноси најкасније отплатом последње рате;”.

После тачке 2) додаје се тачка 2а), која гласи:

„2а) предаја добара на основу уговора о лизингу, односно закупу, закљученог на одређени период, за покретне или непокретне ствари, када ниједна од уговорних страна не може раскинути уговор ако се стране придржавају уговорних обавеза;”.

У тачки 7) реч: „први” и реч: „новоизграђеним” бришу се.

У тачки 7а) реч: „први” и реч: „новоизграђеним” бришу се.

У ставу 4. тачка 1) после речи: „оснивача” додају се запета и реч: „власника”.

У ставу 5. после речи: „сразмерно” додају се запета и речи: „независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза”.

После става 6. додају се нови ст. 7. и 8, који гласе:

„Споредном испоруком добара из става 6. овог члана не сматра се пренос права располагања на грађевинском објекту или економски дељивој целини у оквиру грађевинског објекта која се сматра непокретношћу у смислу закона којим се уређује промет непокретности.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом.”

У досадашњем ставу 7, који постаје став 9, реч: „добра” замењује се речју: „добра”.

Досадашњи став 8, који постаје став 10, мења се и гласи:

„Министар надлежан за послове финансија (у даљем тексту: министар) ближе уређује критеријуме на основу којих се одређује када се предаја добара на основу уговора о лизингу, односно закупу сматра прометом добара из става 3. тачка 2а) овог члана, као и шта се сматра узимањем добара која су део пословне имовине пореског обвезника и сваким другим прометом без накнаде из става 4. овог члана.”

Члан 2.

У члану 5. став 3. тачка 1) речи: „пренос и уступање ауторских права, као и пренос, уступање и стављање на располагање” замењују се речима: „пренос, уступање и давање на коришћење ауторских и сродних права.”.

У тачки 2) после речи: „прописа” додају се речи: „или другог акта”.

Став 4. мења се и гласи:

„Са прометом услуга уз накнаду изједначава се:

1) употреба добара која су део пословне имовине пореског обвезника за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно употреба добара у непословне сврхе пореског обвезника;

2) пружање услуга које порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника.”

У ставу 5. после речи: „сразмерно” додају се запета и речи: „независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза”.

После става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом.”

Досадашњи став 7, који постаје став 8, мења се и гласи:

„Министар ближе уређује шта се сматра употребом добара и пружањем услуга из става 4. овог члана.”

Члан 3.

Члан 6. мења се и гласи:

„Члан 6.

Сматра се да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код:

1) преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност;

2) замене добара у гарантном року;

3) бесплатног давања пословних узорака у уобичајеним количинама за ту намену купцима или потенцијалним купцима, односно трећим лицима за потребе анализе на основу акта надлежног органа;

4) давања рекламног материјала и других поклона мање вредности, ако се дају повремено различитим лицима.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине.

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца.

Министар ближе уређује поступак замене добара у гарантном року, шта се сматра преносом целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, из става 1. тачка 1), као и шта се сматра уобичајеним количинама пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности из става 1. тач. 3) и 4) овог члана.”

Члан 4.

Члан 9. мења се и гласи:

„Члан 9.

Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом, односно актом органа Републике, територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе (у даљем тексту: Република, органи и правна лица), нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе.

Република, органи и правна лица обвезници су за промет добара и услуга из става 1. овог члана за који би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, као и за промет добара и услуга изван делокруга органа, односно ван обављања послова државне управе или локалне самоуправе, а који су опорезиви у складу са овим законом. Сматра се да би изузимање од обавезе у смислу става 1. овог члана могло да доведе до нарушавања конкуренције, у смислу овог закона, ако промет добара и услуга из става 1. овог члана, осим Републике, органа и правних лица, врши и друго лице.”

Члан 5.

У члану 10. став 1. тачка 2) после речи: „јединицу” додају се запета и речи: „односно пребивалиште”.

У тачки 4) речи: „а у складу са овим законом није дужан да обрачуна и плаћа ПДВ” замењују се речима: „а није обвезник ПДВ или није извршило промет добара и услуга”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник је:

1) прималац добара или услуга, обвезник ПДВ, за промет секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ;

2) прималац добара, обвезник ПДВ, за промет грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, извршен од стране другог обвезника ПДВ, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ у складу са овим законом;

3) прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

Министар ближе уређује шта се сматра секундарним сировинама и услугама из става 2. тачка 1) овог члана.”

Члан 6.

У члану 12. став 3. тачка 4) подтачка (5) речи: „стављања на располагање” замењују се речима: „давања на коришћење”.

У подтачки (8) после речи: „информација” додају се запета и речи: „као и давања информација телефоном или на други начин”.

После подтачке (9) додају се подтач. (9а) и (9б), које гласе:

„(9а) клиничког испитивања лекова и медицинских средстава;
(9б) одобравања приступа мрежи природног гаса и мрежи за пренос електричне енергије;”.

После става 4. додаје се став 5, који гласи:

„Министар ближе уређује шта се сматра услугама пруженим електронским путем из става 3. тачка 4) подтачка (10) овог члана”.

Члан 7.

У члану 14. став 1. тачка 4) тачка и запета на крају замењују се тачком.

Тачка 5) брише се.

Члан 8.

Члан 15. мења се и гласи:

„Члан 15.

Услуга се сматра пруженом даном када је:

- 1) завршено појединачно пружање услуге;
- 2) престао правни основ пружања услуге - у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга.

Изузетно од става 1. тачка 2) овог члана, ако се за пружање услуга издају периодични рачуни, промет услуга сматра се извршеним последњег дана периода за који се издаје рачун.

Делимична услуга сматра се извршеном у време када је окончано пружање тог дела услуге.

Делимична услуга из става 3. овог члана постоји ако је за одређене делове економски дељиве услуге посебно уговорена накнада.”

Члан 9.

После члана 15. додају се назив члана и члан 15а, који гласе:

„Време увоза добара

Члан 15а

Време увоза добара настаје даном када је добро унето у царинско подручје Републике.”

Члан 10.

У члану 16. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) наплата, односно плаћање ако је накнада или део накнаде наплаћен, односно плаћен у новцу пре промета добара и услуга”.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Изузетно од става 1. тач. 1) и 2) овог члана, пореска обавеза за пореског дужника из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) овог закона настаје даном када се изврши промет добара и услуга.”

Члан 11.

У члану 17. став 1. после речи: „пружене услуге” додају се речи: „од примаоца добара или услуга или трећег лица”.

У ставу 4. речи: „Ако накнада или део накнаде није изражен” замењују се речима: „Ако се накнада или део накнаде не остварују”.

Члан 12.

У члану 18. став 1. мења се и гласи:

„Основицом код промета добара без накнаде сматра се набавна цена, односно цена коштања тих или сличних добара, у моменту промета.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Основицом код промета услуга без накнаде сматра се цена коштања тих или сличних услуга, у моменту промета.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „става 1.” замењују се речима: „ст. 1. и 2.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”.

Члан 13.

У члану 21. став 2. после речи: „тач. 2) и 3)” додају се речи: „и став 2.”.

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„Ако је накнада за промет добара и услуга изражена у иностраној валути, повећање, односно смањење вредности динара у односу на страну валуту, не доводи до измене пореске основице, под условом да је при утврђивању основице и обрачунатог ПДВ и наплати накнаде примењена иста врста курса динара исте банке.”

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 14.

У члану 22. став 1. после речи: „банке” додају се запета и речи: „односно уговорени курс”.

Члан 15.

У члану 23. став 1. проценат: „18%” замењује се процентом: „20%”.

У ставу 2. тачка 1а) брише се.

Тачка 12) мења се и гласи:

„12) услуга које се наплаћују путем улазница за биоскопске и позоришне представе, сајмове, циркусе, забавне паркове, концерте (музичке догађаје), изложбе, спортске догађаје, музеје и галерије, ботаничке баште и зоолошке вртове, ако промет ових услуга није ослобођен ПДВ;”.

Тачка 12а) брише се.

После тачке 13) додаје се тачка 13а), која гласи:

„13а) топлотне енергије за потребе грејања;”.

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) пренос права располагања на стамбеним објектима, економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и власничким уделима на тим добрима;”.

После тачке 14) додају се тач. 15) - 21), које гласе:

„15) услуга које претходе испоруци воде за пиће водоводном мрежом, као и воде за пиће, осим флаширане;

16) пречишћавања и одвођења атмосферских и отпадних вода;

17) управљање комуналним отпадом;

18) одржавање чистоће на површинама јавне намене;

19) одржавање јавних зелених површина и приобаља;

20) превоз путника у градском и приградском саобраћају;

21) управљање гробљима и погребне услуге.”

У ставу 3. речи: „тач. 1), 2а) и 4) - 12)” замењују се речима: „тач. 1), 2), 2а), 4) - 11) и 15) - 21)”.

Члан 16.

У члану 24. став 1. тач. 5) и б) мењају се и гласе:

„5) унос добара у слободну зону, превозне и друге услуге корисницима слободних зона које су непосредно повезане са тим уносом и промет добара и услуга у слободној зони, за које би обвезник – корисник слободне зоне имао право на одбитак претходног пореза када би та добра или услуге набављао за потребе обављања делатности ван слободне зоне;

б) промет добара која су у поступку царинског складиштења;” .

У тачки 16а) после речи: „Републиком” додају се запета и речи: „у делу који се финансира добијеним новчаним средствима”.

У тачки 16б) после речи: „контрагарант” додају се запета и речи: „у делу који се финансира добијеним новчаним средствима”.

Члан 17.

У члану 25. став 1. тачка 3а) брише се.

У ставу 2. тачка 3) мења се и гласи:

„3) објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стичалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез;”.

После тачке 3) додају се тач. 3а) и 3б) које гласе:

„3а) добара за која при набавци обвезник није имао право на одбитак претходног пореза;

3б) добара за која је у претходној фази промета постојала обавеза плаћања пореза у складу са законом којим се уређују порези на имовину;”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Ако је обвезник ПДВ при набавци добара могао да оствари право на одбитак дела претходног пореза у складу са чланом 30. овог закона, не примењује се пореско ослобођење из става 2. тачка 3а) овог члана.”

Досадашњи став 3, који постаје став 4, мења се и гласи:

„Министар ближе уређује шта се сматра добрима, односно услугама из става 2. тач. 3), 7), 11), 12), 13), 14), 15) и 18) овог члана.”

Члан 18.

У члану 26. после тачке 1в) додаје се тачка 1г), која гласи:

„1г) по основу замене у гарантном року;”

У тачки 7) речи: „чланом 192. и чланом 193. став 1. тачка б) Царинског закона („Службени гласник РС”, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06)” замењују се речима: „чланом 216. и чланом 217. став 1. тачка б) Царинског закона („Службени гласник РС”, број 18/10)”.

Члан 19.

У члану 28. став 2. тачка 2) мења се и гласи:

„2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.”

У ставу 5. после речи: „става 1. овог члана” додају се запета и речи: „као и порески дужник из члана 10. став 2. овог закона, под условом да поседује рачун претходног учесника у промету у складу са овим законом, да је по основу авансног плаћања, односно на накнаду за добра и услуге обрачунао ПДВ у складу са овим законом и да ће та добра и услуге користити за промет добара и услуга из става 1. овог члана”.

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.”

Члан 20.

У члану 29. став 1. тачка 1) речи: „пловних објеката” замењују се речима: „јахти, чамаца”, а после речи: „ваздухоплова” додају се запета и речи: „објеката за смештај тих добара.”

Члан 21.

У члану 31. став 2. после речи: „тач. 2) и 3)” додају се речи: „и став 2.”.

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 22.

После члана 31. додају се назив члана и члан 31а, који гласе:

„Исправка одбитка претходног пореза
на основу одлуке пореског или царинског органа

Члан 31а

Ако је порески орган у поступку контроле решењем утврдио пореску обавезу по основу ПДВ за извршени промет добара и услуга, обвезник ПДВ који је примио добра и услуге може да исправи одбитак претходног пореза ако је износ ПДВ обрачунат од стране пореског органа платио обвезнику ПДВ који му је извршио промет добара и услуга.

Ако се решење из става 1. овог члана поништи, измени или укине у делу којим је утврђена обавеза по основу ПДВ, обвезник ПДВ који је извршио промет добара и услуга дужан је да о томе писмено обавести примаоца добара и услуга.

На основу писменог обавештења из става 2. овог члана прималац добара и услуга дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза.

Ако је ПДВ за увоз добара, који је одбијен као претходни порез, повећан, смањен, рефундиран или обвезник ослобођен обавезе плаћања, обвезник је дужан да, на основу царинског документа или одлуке царинског органа, исправи одбитак претходног пореза у складу са том изменом.

Исправка одбитка претходног пореза врши се у пореском периоду у којем је наступила измена.”

Члан 23.

У члану 32. став 1. мења се и гласи:

„Обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности, као и улагања у сопствене или туђе објекте, осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката (у даљем тексту: улагања у објекте), дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте.”

У ставу 3. после речи: „делатности” додају се запета и речи: „односно објеката за вршење делатности на који се обрачунава ПДВ, улагања у објекте за која наплаћује накнаду”.

У ставу 7. после речи: „делатности” додају се речи: „и улагањима у објекте”.

Члан 24.

После члана 32. додају се назив члана и члан 32а и назив члана и члан 32б, који гласе:

„Накнадно стицање права на одбитак претходног пореза
за опрему и објекте за вршење делатности

Члан 32а

Обвезник ПДВ који није имао право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте може да оствари право на одбитак дела претходног пореза ако у роковима из члана 32. став 1. овог закона испуни услове за остваривање права на одбитак претходног пореза.

Обвезник из става 1. овог члана може да оствари право на одбитак дела претходног пореза сразмерно периоду који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем обвезник није испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза.

Стицалац имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона може да оствари право на одбитак дела претходног пореза за опрему и објекте за вршење делатности, односно за улагања у објекте, по основу којих преносилац имовине није имао право на одбитак претходног пореза, ако стекне услове за остваривање овог права у роковима из става 1.

овог члана и ако му преносилац имовине достави неопходне податке за остваривање права на одбитак претходног пореза.

У случају преноса из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона не прекидају се рокови из става 1. овог члана.

Ако обвезник ПДВ који је остварио право на одбитак дела претходног пореза у складу са ставом 1. овог члана престане да испуњава услове за остваривање права на одбитак претходног пореза пре истека прописаних рокова, дужан је да исправи одбитак претходног пореза у складу са чланом 32. овог закона сразмерно периоду у којем не испуњава услове за одбитак претходног пореза.

Министар ближе уређује начин утврђивања дела претходног пореза из става 2. овог члана.

Стицање права на одбитак претходног пореза код евидентирања за обавезу плаћања ПДВ

Члан 32б

Лице које је евидентирано за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом има право на одбитак претходног пореза за добра која поседује на дан који претходи дану отпочињања ПДВ активности, а која је набавило у периоду од 12 месеци пре отпочињања ПДВ активности, под условима да:

- 1) је извршило попис добара и пописну листу доставило пореском органу при подношењу пријаве за ПДВ (у даљем тексту: евиденциона пријава);
- 2) поседује рачун који му је издао претходни учесник у промету, обвезник ПДВ, у којем је исказан обрачунати ПДВ за промет добара, односно царински документ о извршеном увозу добара и износу обрачунатог ПДВ за увоз тих добара;
- 3) је платило рачун испоручиоцу добара, обвезнику ПДВ, односно да је ПДВ плаћен приликом увоза.

Сматра се да ПДВ активност из става 1. овог члана, а у смислу овог закона, отпочиње наредног дана од дана када је настала обавеза за евидентирање за обавезу плаћања ПДВ, односно даном опредељивања за обавезу плаћања ПДВ.

Право на одбитак претходног пореза за добра из става 1. овог члана обвезник ПДВ стиче у пореском периоду у којем је извршио промет са правом на одбитак претходног пореза тих добара, односно добара произведених или састављених од тих добара.

Добрима из става 1. овог члана не сматрају се добра која се сматрају опремом и објектима за вршење делатности у складу са овим законом.

Пописна листа из става 1. тачка 1) овог члана нарочито садржи податке о врсти, количини и датуму набавке добара, набавној цени добара без ПДВ и износу обрачунатог ПДВ.”

Члан 25.

Члан 33. мења се и гласи:

„Члан 33.

Малим обвезником, у смислу овог закона, сматра се лице које врши промет добара и услуга на територији Републике и/или у иностранству, а чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара, односно које при

отпочињању обављања делатности процењује да у наредних 12 месеци неће остварити укупан промет већи од 8.000.000 динара.

Мали обвезник не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом.

Мали обвезник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 2. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону.

У случају из става 3. овог члана, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две године.

По истеку рока из става 4. овог члана, обвезник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу.

Укупним прометом из става 1. овог члана сматра се промет добара и услуга из члана 28. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, осим промета опреме и објеката за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет).”

Члан 26.

У члану 34. став 1. мења се и гласи:

„Физичка лица која су обвезници пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства на основу катастарског прихода и физичка лица која су као носиоци, односно чланови пољопривредног газдинства уписана у регистру пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава (у даљем тексту: пољопривредници), имају право на надокнаду по основу ПДВ (у даљем тексту: ПДВ надокнада), под условима и на начин одређен овим законом.”

У ставу 3. проценат: „5%” замењује се процентом: „8%”, а речи: „текући рачун, рачун штедње или у готовом” замењују се речима: „текући рачун или рачун штедње”.

Ст. 5 – 7. мењују се и гласе:

„Пољопривредник чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 8.000.000 динара не обрачунава ПДВ за извршен промет добара и услуга, нема право исказивања ПДВ у рачунима, нема право на одбитак претходног пореза и није дужан да води евиденцију прописану овим законом.

Пољопривредник може да се определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве прописане у складу са овим законом надлежном пореском органу и у том случају стиче права и обавезу из става 5. овог члана, као и друга права и обавезе које обвезник ПДВ има по овом закону.

У случају из става 6. овог члана, обавеза плаћања ПДВ траје најмање две године.”

После става 7. додаје се став 8, који гласи:

„По истеку рока из става 7. овог члана, обвезник може да поднесе захтев за престанак обавезе плаћања ПДВ надлежном пореском органу.”

Члан 27.

У члану 36. став 4. речи: „и нема право на одбитак претходног пореза” бришу се.

После става 4. додају се нови ст. 5. и 6, који гласе:

„Обвезник нема право на одбитак претходног пореза за добра и услуге који су у непосредној вези са добрима из става 1. овог члана.

Половним добрима из става 1. овог члана не сматрају се секундарне сировине из члана 10. став 2. тачка 1) овог закона.”

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, после речи: „сматра” додају се речи: „половним добрима,”.

Члан 28.

После члана 36. додају се назив члана и члан 36а, који гласе:

„Пореска обавеза по наплаћеном потраживању

Члан 36а

Обвезник ПДВ чији укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци није већи од 50.000.000 динара и који је у том периоду непрекидно био евидентиран за обавезу плаћања ПДВ може да поднесе захтев надлежном пореском органу за одобравање плаћања пореске обавезе по наплаћеном потраживању за извршени промет добара и услуга (у даљем тексту: систем наплате), под условима да:

- 1) је у претходних 12 месеци подносио пореске пријаве за ПДВ у прописаном року;
- 2) у претходних 12 месеци нису престали услови за обрачунавање ПДВ по систему наплате, односно да обвезник ПДВ није престао да користи систем наплате на сопствени захтев.

Захтев из става 1. овог члана подноси се надлежном пореском органу који проверава испуњеност услова за систем наплате и издаје потврду о одобравању система наплате.

Обвезник ПДВ примењује систем наплате од првог дана пореског периода који следи пореском периоду у којем је примио потврду из става 2. овог члана.

Обвезник ПДВ коме је надлежни порески орган одобрио примену система наплате:

- 1) обрачунава ПДВ за извршени промет добара и услуга, издаје рачун у складу са овим законом у којем исказује обрачунати ПДВ и наводи да за тај промет добара и услуга примењује систем наплате;

- 2) пореску обавезу из тачке 1) овог става плаћа за порески период у којем је наплатио потраживање, односно део потраживања за извршени промет добара и услуга, у делу наплаћеног потраживања;

- 3) има право на одбитак претходног пореза у складу са чланом 28. ст. 1, 2. и 4. овог закона, а под условом да је претходном учеснику у промету платио обавезу за промет добара и услуга, у делу плаћене обавезе, односно да је плаћен ПДВ при увозу добара.

Изузетно од става 4. овог члана, систем наплате не примењује се код:

- 1) промета добара из члана 4. став 3. тач. 7) и 7а) овог закона;
- 2) преноса целокупне или дела имовине, осим преноса из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона;
- 3) промета добара и услуга за који је обвезник ПДВ порески дужник из члана 10. став 1. тач. 2) и 3) и став 2. овог закона;
- 4) промета добара и услуга у складу са чл. 35. и 36. овог закона;
- 5) промета добара и услуга који се врши повезаним лицима у складу са законом којим се уређује порез на добит правних лица.

Ако обвезник ПДВ не наплати потраживање за промет добара и услуга у року од шест месеци од дана када је извршио промет, дужан је да пореску обавезу по основу тог промета плати за порески период у којем је истекао рок од шест месеци.

Систем наплате престаје првог дана пореског периода који следи пореском периоду у којем:

1) је обвезник ПДВ доставио изјаву надлежном пореском органу о престанку система наплате;

2) су настале околности због којих се обвезнику ПДВ не би одобрио систем наплате од стране надлежног пореског органа при подношењу захтева за одобравање овог система.

Надлежни порески орган издаје потврду о престанку система наплате из става 7. овог члана.

Изузетно од става 7. овог члана, систем наплате престаје и у случају подношења захтева за брисање из евиденције за ПДВ даном престанка ПДВ активности.

Код престанка система наплате, обвезник ПДВ је дужан да за последњи порески период, односно период у којем је престао са ПДВ активношћу, а у којем је примењивао систем наплате, плати и пореску обавезу за промет добара и услуга за који није наплатио потраживање и има право да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету којем није платио обавезу за промет добара и услуга одбије као претходни порез у складу са овим законом.

Министар ближе уређује шта се сматра наплатом потраживања из става 1. овог члана.”

Члан 29.

У члану 37. тачка 4) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

После тачке 4) додаје се тачка 5), која гласи:

„5) доставља обавештења пореском органу у складу са овим законом.”

Члан 30.

У члану 38. став 1. речи: „4.000.000 динара” замењују се речима: „8.000.000 динара”.

Став 2. мења се и гласи:

„Евиденциону пријаву подноси и мали обвезник, односно пољопривредник који се определио за обавезу плаћања ПДВ, у року из става 1. овог члана.”

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

Члан 31.

После члана 38. додаје се члан 38а, који гласи:

„Члан 38а

На захтев обвезника који у претходних 12 месеци није остварио укупан промет већи од 8.000.000 динара, укључујући и обвезника из члана 33. став 5. и члана 34. став 8. овог закона, за престанак обавезе плаћања ПДВ, надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Пре брисања из регистра привредних субјеката, односно другог регистра у складу са законом (у даљем тексту: регистар) код органа надлежног за вођење регистра, обвезник ПДВ који престаје да обавља делатност дужан је да, најкасније у року од 15 дана пре подношења захтева за брисање из регистра, надлежном пореском органу поднесе захтев за брисање из евиденције обвезника за ПДВ.

Захтев за брисање из евиденције за ПДВ из ст 1. и 2. овог члана обавезно садржи податак о датуму престанка обављања ПДВ активности.

Надлежни порески орган спроводи поступак и издаје потврду о брисању из евиденције за ПДВ.

Орган надлежан за вођење регистра не може извршити брисање обвезника из регистра без потврде из става 4. овог члана.

Потврда из члана 38. став 3. и става 4. овог члана садржи следеће податке:

- 1) назив, односно име и презиме и адресу обвезника;
- 2) датум издавања потврде о извршеном евидентирању за ПДВ, односно брисању из евиденције за ПДВ;
- 3) ПИБ;
- 4) датум отпочињања ПДВ активности и евидентирања за ПДВ, односно датум брисања из евиденције за ПДВ.

Надлежни порески орган води евиденцију о свим обвезницима ПДВ којима су издате потврде из става 5. овог члана.”

Члан 32.

Члан 39. брише се.

Члан 33.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Обвезник који је поднео захтев за брисање из евиденције за ПДВ дужан је да на дан престанка ПДВ активности:

1) изврши попис добара, укључујући опрему, објекте за вршење делатности и улагања у објекте, као и датих аванса, по основу којих је имао право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом и да о томе сачини пописну листу;

2) изврши исправку одбитка претходног пореза за опрему, објекте и улагања у објекте у складу са овим законом;

3) утврди износ претходног пореза за добра, осим добара из тачке 2) овог става, и дате авансе.

Износ исправљеног одбитка претходног пореза и износ претходног пореза из става 1. тач. 2) и 3) овог члана обвезник исказује као дуговани у пореској пријави у складу са овим законом.

Пописну листу из става 1. тачка 1) овог члана обвезник подноси уз пореску пријаву из става 2. овог члана.”

Члан 34.

У члану 41. после речи: „ПДВ” додају се запета и речи: „као и садржину пописне листе из члана 40. став 3. овог закона”.

Члан 35.

У члану 42. став 1. мења се и гласи:

„Обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„У случају пружања временски ограничених или неограничених услуга чије је трајање дуже од годину дана, обавезно се издаје периодични рачун, с тим што период за који се издаје тај рачун не може бити дужи од годину дана.

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3, речи: „става 1.” замењују се речима: „ст. 1. и 2.”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, тачка 9) мења се и гласи:

„9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;”

После тачке 9) додаје се тачка 10), која гласи:

„10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Обвезник ПДВ не издаје рачун за промет добара и услуга за који је решењем утврђена обавеза плаћања ПДВ од стране пореског органа.”

Члан 36.

У члану 44. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Исправка ПДВ из става 1. овог члана врши се у пореском периоду у којем је издат рачун са исправљеним износом ПДВ.

Лице које искаже ПДВ у рачуну, а није обвезник ПДВ или није извршило промет добара или услуга, дугује исказани ПДВ.”

Члан 37.

Члан 47. мења се и гласи:

„Члан 47.

Обвезник је дужан да чува евиденцију из члана 46. овог закона и документацију на основу које води ову евиденцију до истека рока застарелости за утврђивање и наплату ПДВ, односно најмање десет година по истеку календарске године од момента прве употребе објекта и завршетка улагања у објекте из члана 32. овог закона.”

Члан 38.

У члану 48. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Порески период за који се обрачунава ПДВ, предаје пореска пријава и плаћа ПДВ је календарски месец за обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет већи од 50.000.000 динара или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет већи од 50.000.000 динара, као и за обвезника из члана 36а овог закона.

Порески период за који се обрачунава ПДВ, предаје пореска пријава и плаћа ПДВ је календарско тромесечје за обвезника који је у претходних 12 месеци остварио укупан промет мањи од 50.000.000 динара или процењује да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет мањи од 50.000.000 динара, осим за обвезника из члана 36а овог закона.”

У ставу 3. речи: „20.000.000 динара” замењују се речима: „50.000.000 динара”.

У ставу 5. речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”.

Став 6. мења се и гласи:

„За обвезнике који први пут започну ПДВ активност у текућој календарској години, независно од дана регистрације за обављање делатности када је реч о обвезнику који се региструје за обављање делатности, за текућу и наредну календарску годину порески период је календарски месец.”

После става 6. додаје се став 7, који гласи:

„За пореског дужника који није обвезник ПДВ, порески период је календарски месец.”

Члан 39.

У члану 49. став 1. речи: „чланом 16. овог закона” замењују се речима: „овим законом”.

У ставу 3. речи: „чл. 28, 30. и 34.” замењују се речима: „чл. 28, 30, 34. и 36а”.

У ставу 4. речи: „чл. 31. и 32.” замењују се речима: „чл. 31, 31а, 32, 32а, 32б и 40.”.

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Порески дужник који није обвезник ПДВ дужан је да за промет добара и услуга обрачуна ПДВ за порески период у којем је настала пореска обавеза у складу са овим законом.”

Досадашњи став 6. постаје став 7.

Члан 40.

У члану 50. став 1. после речи: „Обвезник” додају се речи: „за кога је порески период календарски месец”, а речи: „10 дана” замењују се речима „15 дана”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Обвезник за кога је порески период календарско тромесечје подноси пореску пријаву надлежном пореском органу на прописаном обрасцу, у року од 20 дана по истеку пореског периода.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Досадашњи став 3, који постаје став 4, мења се и гласи:

„Пореску пријаву дужни су да поднесу и порески дужници који нису обвезници ПДВ у року од десет дана по истеку пореског периода у којем је настала пореска обавеза.”

Досадашњи став 4. брише се.

После става 4. додају се ст. 5. и 6, који гласе:

„Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, обвезник ПДВ који се брише из евиденције за ПДВ подноси пореску пријаву надлежном пореском органу на дан подношења захтева за брисање.

Пореска пријава из става 5. овог члана подноси се за период од дана почетка пореског периода у којем је поднет захтев за брисање до дана престанка обављања ПДВ активности.”

Члан 41.

У члану 51. став 1. речи: „из члана 50. став 1. овог закона” бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, ПДВ се плаћа:

1) у року од 15 дана од дана подношења пореске пријаве за обвезника ПДВ из члана 38а став 1. овог закона;

2) до дана подношења захтева за брисање из регистра за обвезника из члана 38а став 2. овог закона.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Порески дужници који нису обвезници ПДВ дужни су да плате ПДВ у року за подношење пореске пријаве.”

Члан 42.

После члана 51. додаје се члан 51а, који гласи:

„Члан 51а

Обвезник је дужан да писмено обавести надлежни порески орган о изменама података из евиденционе пријаве који су од значаја за обрачунавање и плаћање ПДВ, најкасније у року од пет дана од дана настанка измене.

Обвезник је дужан да уз пореску пријаву достави надлежном пореском органу обавештење о:

1) лицу које није евидентирано за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом, а које му је у претходних 12 месеци у Републици извршило промет секундарних сировина и услуга које су непосредно повезане са тим добрима у износу већем од 1.000.000 динара;

2) пољопривреднику који није евидентиран за обавезу плаћања ПДВ у складу са овим законом, а који му је у претходних 12 месеци извршио промет пољопривредних и шумских производа и пољопривредних услуга у износу већем од 1.000.000 динара.

Обавештење из става 2. овог члана садржи најмање податке о називу, односно имену и презимену, као и адреси и ПИБ-у лица из става 2. тачка 1), односно пољопривредника из става 2. тачка 2) овог члана.

Обавештење из става 2. овог члана обвезник доставља уз пореску пријаву за порески период у којем му је лице из става 2. тачка 1), односно пољопривредник из става 2. тачка 2) овог члана извршио промет у износу већем од 1.000.000 динара.”

Члан 43.

Члан 53. мења се и гласи:

„Члан 53.

Рефакција ПДВ извршиће се страном обвезнику, на његов захтев, за промет покретних добара и пружене услуге у Републици, под условима да:

1) је ПДВ за промет добара и услуга исказан у рачуну, у складу са овим законом, и да је рачун плаћен;

2) је износ ПДВ за који подноси захтев за рефакцију ПДВ већи од 200 ЕУР у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије;

3) су испуњени услови под којима би обвезник ПДВ могао остварити право на одбитак претходног пореза за та добра и услуге у складу са овим законом;

4) пружа само услуге превоза добара које су у складу са чланом 24. став 1. тач. 1), 5) и 8) овог закона ослобођене пореза, односно врши само превоз путника који у складу са чланом 49. став 7. овог закона подлеже појединачном опорезивању превоза и не врши други промет у Републици.

Рефакција ПДВ у случајевима из става 1. овог члана врши се под условом узајамности.”

Члан 44.

У члану 55. тачка 2) после речи: „рачун плаћен” додају се речи: „од стране лица које има право на рефакцију ПДВ у складу са овим чланом”.

Члан 45.

У члану 56а став 2. тачка 2) после речи: „продавцу” додају се речи: „уплатом на текући рачун продавца”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Изузетно од става 2. тачка 2) овог члана, код куповине стана под непрофитним условима од јединице локалне самоуправе или непрофитне стамбене организације основане од стране јединице локалне самоуправе за реализацију активности уређених прописима из области социјалног становања, рефундација ПДВ из става 1. овог члана може да се оствари под условом да је на име уговорене цене стана са ПДВ исплаћен износ који није мањи од износа ПДВ обрачунатог за први пренос права располагања на стану, на текући рачун продавца.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4, после речи: „тачка 1) овог члана” додају се запета и речи: „а за власнички удео на стану до површине сразмерне власничком уделу у односу на површину до 40 м², односно до 15 м²”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5, речи: „ставом 3.” замењују се речима: „ставом 4.”, а речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, речи: „става 3.” замењују се речима: „става 4.”.

Досадашњи став 6. постаје став 7.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8, после речи: „поступку” додају се речи: „контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ који морају да буду испуњени на дан овере уговора о купопродаји стана, осим услова из става 2. тачка 2), односно става 3. овог члана који мора да буде испуњен на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ.”.

Досадашњи став 8. постаје став 9.

Члан 46.

После члана 56а додају се назив члана и члан 56б, који гласе:

Рефундација ПДВ за куповину хране и опреме за бебе

Члан 56б

Право на рефундацију ПДВ за куповину хране и опреме за бебе, на основу поднетог захтева, има родитељ, односно старатељ бебе – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује храну и опрему за бебе (у даљем тексту: купац хране и опреме за бебе).

Купац хране и опреме за бебе може да оствари рефундацију ПДВ из става 1. овог члана, под условима да:

1) је укупан нето приход родитеља, односно старатеља бебе у години која претходи години у којој се подноси захтев из става 1. овог члана остварен у износу мањем од 960.000 динара и да је укупна имовина родитеља, односно старатеља бебе на коју се плаћа

порез на имовину у складу са прописима којима се уређују порези на имовину мања од 23.400.000 динара;

2) поседује фискални исечак издат од стране продавца у складу са прописима којима се уређују фискалне касе.

Право на рефундацију ПДВ из става 1. овог члана може се остварити до износа од 70.000 динара за бебу старости до две године, и то у првој години старости до 40.000 динара, а у другој до 30.000 динара.

Динарски износи из става 2. тачка 1) и става 3. овог члана усклађују се годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Приликом усклађивања динарских износа у складу са ставом 4. овог члана основице за усклађивање су последњи објављени усклађени износи.

Овлашћује се Влада Републике Србије да објави усклађене износе из става 4. овог члана.

Храном и опремом за бебе из става 1. овог члана сматрају се:

- 1) млеко за одојчад;
- 2) кашице;
- 3) креветац;
- 4) колица;
- 5) столица за храњење;
- 6) столица за кола;
- 7) пелене.

Надлежни порески орган, по спроведеном поступку контроле испуњености услова за остваривање права на рефундацију ПДВ, који морају да буду испуњени на дан подношења захтева за рефундацију ПДВ, доноси решење о рефундацији ПДВ купцу хране и опреме за бебе.

Надлежни порески орган води евиденцију о рефундацији ПДВ за куповину хране и опреме за бебе, као и о износу остварене рефундације ПДВ.”

Члан 47.

У члану 57. речи: „чл. 53 - 56а” замењују се речима: „чл. 53 – 56б”.”

Члан 48.

У члану 60. став 1. мења се и гласи:

„Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај обвезник - правно лице, ако:

- 1) не испуни овим законом прописане обавезе (члан 10. став 2);
- 2) не исправи износ ПДВ који дугује или не обрачуна ПДВ у случају измене пореске основице (члан 21);
- 3) одбије ПДВ као претходни порез, а за то не испуњава услове (члан 28, члан 32б и члан 36а став 4. тачка 3);
- 4) одбије ПДВ као претходни порез, а на то нема право (члан 29. став 1);
- 5) не исправи одбитак претходног пореза (члан 31 и члан 31а);

6) не обавести писмено примаоца добара и услуга о поништају, измени или укидању решења (члан 31а став 2);

7) не изврши исправку одбитка претходног пореза за опрему и објекте за вршење делатности и улагања у објекте (чл. 32 и 32а);

8) не достави стицаоцу неопходне податке за спровођење исправке одбитка претходног пореза (члан 32. став 5);

9) искаже ПДВ на рачуну или другом документу или одбије ПДВ као претходни порез, а није имао на то право (члан 33. став 2, члан 35. став 7. и члан 36. ст. 4. и 5);

10) одбије износ ПДВ надокнаде као претходни порез, а ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга није платио (члан 34. став 4);

11) не плати ПДВ у прописаном року (члан 36а, члан 37. тачка 4) и члан 51);

12) не престане да користи систем наплате, а да је на то обавезан (члан 36а став 7);

13) не изда рачун (члан 37. тачка 2) и члан 42);

14) не води прописану евиденцију (члан 37. тачка 3) и члан 46);

15) не обрачуна ПДВ (члан 37. тачка 4), и члан 49);

16) не достави обавештење пореском органу (члан 37. тачка 5) и члан 51а);

17) не преда евиденциону пријаву у прописаном року (члан 38. став 1);

18) не наведе ПИБ у свим документима које прописује овај закон (члан 38. став 4);

19) не поднесе захтев за брисање из евиденције за ПДВ због престанка обављања делатности, у прописаном року (члан 38а став 2);

20) не испуни обавезе на дан престанка ПДВ активности (члан 40);

21) не чува евиденцију и документацију у прописаном року (члан 47).”

У ставу 5. речи: „члана 40. став 3.” замењују се речима: „члана 38а став 5.”.

Члан 49.

У члану 60а став 1. речи: „члан 51. став 2” замењују се речима: „члан 51. став 3”.

Члан 50.

Подношење пореске пријаве, плаћање ПДВ и остваривање права на повраћај ПДВ за пореске периоде у 2012. години врши се у складу са одредбама Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07).

Члан 51.

Обвезник ПДВ који се определио за обавезу плаћања ПДВ до 15. јануара 2012. године може да поднесе захтев за брисање из евиденције за ПДВ у складу са овим законом надлежном пореском органу од 1. јануара 2014. године.

Члан 52.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2013. године, осим одредаба члана 15, члана 26. став 2. и члана 45, које ће се примењивати од 1. октобра 2012. године, члана 32, који ће се примењивати од 31. децембра 2012. године, као и одредаба овог закона које садрже овлашћења за доношење подзаконских аката, које ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.